

THOMAS DI LEVA:

”Jag älskar internet”

BLOGGA, BYGGA HEMSIDOR OCH HA KOLL PÅ VAD FOLK GOOGLAR PÅ HAR BLIVIT THOMAS DI LEVAS NYA PASSION OCH SYSSLSÄTTNING. NÄR HAN INTE ÄGNAR TIDEN ÅT ATT LEKA MED BARNEN, PRODUCERA MUSIK OCH NJUTA AV EXOTISKA FÅGLAR UTANFÖR FÖNSTRET HEMMA I ÄLTA, FÖRSTÅS.

TEXT: EVA-LOTTA SIGURDH | FOTO: FRIDA LENHOLM

I FEM ÅR HAR HAN BOTT HÄR NU, precis invid naturreservatet i Älta. Det var liksom oundvikligt att det skulle bli så till sist, förklarar han. Trots att han stortrivdes i innerstan.

- Jag fick höra talas om en sjö i skogen i Nacka. Fick se den – och blev kär i sjön. Åkte alltid hit efter turnéerna och bara njöt. Till sist tänkte jag att det är lika bra att jag bor här.

Och på den vägen är det. Han har flyttat någon gång sedan dess, men alltid hållit sig i närheten av reservatet. Nu bor han och familjen; flickvännen

Sofie och barnen Cosmo och Telo så nära naturen och det orörda att de hela tiden överraskas av nya, spännande upplevelser.

- Plötsligt bara dyker det upp en orange fågel utanför fönstret. Det är exotiskt.

Han får något lyriskt i blicken när han berättar och man förstår att det är sådant här som är viktigt – i livet och i hans skapande:

- Det handlar om att vara närvarande och öppen, kunna se och känna in. Man måste ta sig tid för sådant. Det gör jag och det är det som inspirerar »

”

NÄTET ÄR EN FANTASTISK MÖJLIGHET ATT NÅ UT TILL MÅNGA. MÄNNISKOR ÖVER HELA VÄRLDEN KAN MÖTAS PÅ ETT ENKELT SÄTT OCH UTBYTA ERFARENHETER, TANKAR OCH IDÉER OM LIVET...

...INTERNET OMÖJLIGGÖR ALLT SOM ÄR SLUTET, SOM STÄNGDA SAMHÄLLSSYSTEM OCH DIKTATURER. ALLT SÅDANT KOMMER ATT FÖRSVINNA PÅ SIKT.

» mig när jag skriver min musik.

Men inte bara det, betonar han. Om samhället ska kunna utvecklas måste vi alla ta oss den här tiden och inte bara vara på väg – någon annanstans. Att meditera - som han gör varje morgon och kväll - och ta långa promenader, tycker han är bra sätt att stanna upp och lyssna inåt på.

FRAMTIDSOPTIMIST

Han är i allra högsta grad den djupa tänkare, ”kännare” och andliga varelse jag hade föreställt mig, Thomas Di Leva. Men samtidigt – och något mer överraskande – är han för den skull varken inåtvänd eller världsfrånvärd. Tvärtom. Hela vårt samtal präglas av bubblande skratt och härligt avslappnad självdistans (”Jag kan vara jättejobbig. Två timmar på scenen och kanske något extranummer räcker gott. Mer står ingen ut med, haha!”). Och av det brinnande intresset för modern teknik.

- Jag älskar internet! proklamerar han.

Just nu ägnar han sig intensivt åt att lära sig bygga hemsidor och han har nyligen startat en blogg.

- Nätet är en fantastisk möjlighet att nå ut till många. Människor över hela världen kan mötas på ett enkelt sätt och utbyta erfarenheter, tankar och

idéer om livet.

Det är det fina, det positiva. Särskilt Facebook vurmar han starkt för. Här finns så mycket värme och sanningar om människors liv, under all yta. Sedan är han övertygad om att det också kommer att innebära något större, dit vi redan är en bit på väg:

- Internet omöjliggör allt som är slutet, som stängda samhällssystem och diktaturer. Allt sådant kommer att försvinna på sikt.

Så en sann framtidsoptimist med en stark tilltro till den snabba tekniska utvecklingen, samtidigt som han bottnar i ett orubbligt, andligt djup. Det är Thomas i ett nötskal. En kontrasteras man. Fast ändå inte. För paradoxalt nog hänger ju allt ihop. Precis som han säger:

- På insidan ”är” man, på utsidan ”gör” man. Man tar energin på insidan och riktar den utåt.

MELODIFESTIVALEN, ETT SNEDSTEG

Den självklara meningen med allt menar han är att utveckla sin kärlek och sin närvaro i allt man gör, är och säger. Och att ha kul. Som när han uppträder.

- Jag försöker alltid ha roligt. Det gör inte så mycket om man missar en textrad eller råkar snubbla. Det viktigaste är att vara närvarande. Annars tar »

”

SÅ MYCKET HAR HÄNT. TÄNK NÄR JAG HOPPAADE AV GYMNASIET OCH FLYTTADE TILL STOCKHOLM FÖR ATT SATSA PÅ MUSIKEN. MIN MAMMA VAR FÖRTVIVLAD, MEN JAG VAR SÅ SÄKER PÅ MIN SAK. FAST DET VAR JÄTTETUFFT I BÖRJAN! JAG FÖRSÖRJDDE MIG SOM DISKARE OCH BODDE SOM INNEBOENDE.

» man upp folks tid i onödan.

En stor drivkraft för Thomas är nyfikenheten. Han har inget emot att pröva nya saker. Som det här med internet, men även yrkesmässigt. Fast ibland kan det bli fel, som med Melodifestivalen.

- Det var verkligen inte min arena, haha.

Nej, att låta sig inordnas i uppstyra och paketerade koncept är definitivt inte hans grej. Så några fler sådana framträdanden lär vi inte få se honom i. Där emot har han mycket annat nytt på gång under året. Bland annat ett akustiskt album och en dokumentärfilm. I höst kommer han även ut med en biografi.

- Det känns jättespännande. Den ska handla om hela min personliga och musikaliska resa från tonåren fram till i dag.

Snart 50 år fyllda och efter 30 år som artist kommer boken vid en naturlig tidpunkt för reflektion och tillbakablick.

- Så mycket har hänt. Tänk när jag hoppade av gymnasiet och flyttade till Stockholm för att satsa på musiken. Min mamma var förtvivlad, men jag var så säker på min sak. Fast det var jättetufft i början! Jag försörjde mig som diskare och bodde som inneboende, minns han.

Men i dag är han glad över de tuffa åren. Det har gjort honom ödmjuk och han tar ingenting för givet.

- Jag känner mig så tacksam för allt jag har fått.

Fast det är klart, även om han tycker att han har det väldigt bra i dag så skulle han önska att livet inte var så inrutat.

- Jag får skriva fler hitlåtar så jag får leva ifred, haha. Då slipper jag en massa jobbiga intervjuer och tider att passa.

Men i ärlighetens namn ser det inte ut att gå någon större nöd på honom under vårt samtal. Över en rykande het latte på Café Garden i Sickla ger han ett närmast lugnt och nöjt intryck över "sakernas tillstånd". Snart stundar en direktsänd radiointervju, men efter det kan han åka hem till lugnet i Älta igen. Eller lugnt och lugnt. Med en ettåring som håller på att upptäcka världen är det förstås mest full fart hela tiden.

LEKFULL PAPPA

Han beskriver sig själv som en lekfull pappa, som gillar att följa barnens perspektiv genom olika åldrar. Som Telo nu, när han håller på att lära sig prata.

- Det är jättekul och se hur han försöker säga "Alfons" (Åberg).

Och Cosmo, 11, som snart är på väg in i tonåren. En spännande och utmanande tid. Än så länge gillar han i alla fall att göra saker med pappa, till Thomas Di Levas stora glädje. Det blir en del film och så promenerar de mycket tillsammans i de vackra omgivningarna. Ett intresse de båda delar. Och det är i stunder som dessa, i fullständig närvaro, som han menar att den naturliga existensen kommer fram. Och som livets mening blir uppenbar. Eller som han sammanfattar det:

- Livet ska vara ren lycka utan orsak. ❖

THOMAS DI LEVA I KORTHET

FÖDD: I Gävle 1963 (samma dag som Beatles kom till Sverige första gången).

BOR: I hus i Älta, precis intill naturreservatet.

FAMILJ: Sambon Sofie Oscarsson och söner Cosmo, 11 år och Telo, 1,5 år.

AKTUELL: Kommer under året ut med ett nytt akustiskt album, en dokumentärfilm (om honom själv) och en biografi.

KARRIÄR I KORTHET: Slog igenom 1987 med albumet Vem ska jag tro på? och har därefter gett ut ytterligare ett 20-tal album, medverkat i ett flertal TV- och radioprogram (som Kenny starfighter, Så mycket bättre, Melodifestivalen och Sommar i P1) och - kanske mindre känt - även haft olika skådespelarroller inom både teater och film. Han har gjort sig lika känd för sina andliga kärleksbudskap, som för själva artistlivet.

BÄST MED NACKA: Den vackra naturen och det lugna tempot.

FAVORITPLATS I NACKA: Naturreservatet

MOTTO: Frid och lycka till alla varelser överallt!